

**Theologiae Moralis Sacramentalis Ad Instructionem
Ordinandorum & Curandorum Ex Materia De Sacramentis
In Genere Et Ordinis Eucharistiae, Poenitentiae, Ac
Matrimonii In Specie**

De Matrimonij Sacramento, & omnibus Peccatis contra VI. praeceptum, ac
de Abortu

Sporer, Patritius

Salisburgi, 1711

Sectio IV. De Sacrilegio Carnali.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55333)

SECTIO IV.

De Sacrilegio carnali.

SUMMARIUM.

- 615. Sacrilegium carnale personale quid?
- 616. Ejusmodi gradus,
- 617. Habens plura vota castitatis, contra ea peccando, committit unum tantum sacrilegium.
- 618. Nec probabilissime in confessione explicari debet votum solemne.
- 619. Sacrilegium locale ubi, & quando committatur,
- 620. Quando committatur Sacrilegium carnale reale quoad res sacras?
- 621. Sacrilegium sollicitationis in confessione.
- 622. Hujus pena gravissima.

Sacrilegium carnale est peccatum luxuriæ, quo persona, vel res DEO sacra per actum venereum violatur, adeoque præter peccatum luxuriæ cujusvis naturalis, vel innaturalis continet specialem malitiam, seu speciem peccati gravissimam contra virtutem Religionis, ac cultus DEO, rebusque DEO sacris debiti. Et dividitur in *intrinsecum*, seu *personale*, quo ipsa Persona DEO sacra actu venereo violatur; & *extrinsecum* seu *locale*, vel *reale tantum*, quo per actum venereum solum locus sacer, vel res aliqua sacra violatur. De quibus ordine.

§. I.

Sacrilegium carnale personale,

I. Proprie & in rigore dicitur concubitus illicitus, seu quodvis peccatum carnis Personæ DEO voto solemni castitatis adstrictæ, &

consecrata, utpotè per professionem Religionis approbata, aut per susceptionem Ordinis cri à Subdiaconatu inclusivè. *Omnes.* Ratio quia sacrilegium propriè & in rigore est violatio rei sacrae: res autem sacra propriè dicta quæ publica auctoritate & ritu ad cultum Dei instituta & consecrata est: atqui per solum votum solemne professionis, vel sacri Ordinis persona publica auctoritate Ecclesiae illud votum solemniter loco DEI acceptantis consecratur cultum DEI; non item per votum simplex, vel votum emissum. Quare peccatum carnis per naturæ solo voto simplici castitatis adstrictæ, quidem est in rigore propriè dictum sacrilegium cum non sit personæ sacrae, est tamen species peccatum contra virtutem Religionis, & secundum præceptum Decalogi, scilicet violatio voti & promissionis sacrae Deo factæ, & ideo necessario quoque in confessione explicandum, *secundum omnes*; & velut quid imperfectius ad perfectum, reducendum ad speciem sacrilegii.

616 II. Sacrilegium carnale committitur in omnibus speciebus luxuriæ, & naturalibus, & contra naturam, omnique impudicitia cordis, visus, aspectus, tactus &c. ut hætenus etiam in aliis notavimus: Et quatenus fit per concubitum seu naturalem, seu innaturalem, ac cum concupiscentia, ejus (sicut & adulterii) triplex est gradus. I. Gradus sacrilegii, cæteris minus gravis, est peccatum carnale *persona non sacra cum sacra* hic enim non propria, sed aliena persona sacra violata.

violatur, adeoque est peccatum sacrilegii alienum potius, quam proprium, quippe cooperatio ad peccatum alienum sacrilegii. 2. Gradus gravior priori, est peccatum carnale *persona sacra cum non sacra*: hinc enim jam persona propria sacra contra proprium solemne castitatis votum violatur. 3. Omnium gravissimus gradus est, sacrilegii mutui carnalis *persona sacra cum sacra*: hinc enim est duplex numero sacrilegium; unum proprium in sua persona contra proprium solemne votum; alterum alienum cooperando ad sacrilegium alterius personæ sacra: adeoque hæc circumstantia, etsi non sit speciem mutans, est tamen numero multiplicans malitias mortales sacrilegii, cum castitas DEO consecrata in duabus personis violetur, omnium consensu necessario explicanda est in confessione, sicut & in mutuo adulterio. Cæterum extra concubitum in peccato mollietiei, vel impudicis tactibus: Item in inductionibus ad peccatum carnale, quando non persona sacra, sed alia non sacra violatur: ut si Sacerdos v. g. personam laicam polluat, impudicè tangat, aut ad opus turpe cum alio patrandum inducat, etsi in rigore non sit propriè sacrilegium, ut vult noster *Marchant*, certum tamen est, esse adhuc peccatum contra votum suum, ideoque necessario explicandum in confessione: ut *señ. sequenti de mollietie* probabimus.

III. Quando quis plura vota, seu pluries
emisit votum Castitatis: v. g. fecisti votum casti-

Q 4

tatis

tatis simplex in sæculo etiam sapius, deinde
solemne in professione Religionis, etiam sapius
vel in eadem (ut apud Jesuitas) vel diversa
Religionis: & rursus solemne in susceptione Or-
dinis sacri &c. & postea tamen contra calli-
tem, tot votis DEO adstrictam, delinquis, nec
committis plura tot distincta sacrilegia, vel pec-
cata, & consequenter nec in confessione singula
distincta explicare teneberis, sed unum tantum
juxta satis communem DD. sententiam in
tertia de peccatis. Ratio est; quia votum solemne
& simplex, itemque votum solemne Profes-
sionis, ac susceptioni sacri Ordinis annexum
non differunt specie, sed essentialiter sunt eius-
dem rationis, virtutis, ac finis, ut ex communi
iori optimè probat Sanchez *lib. 7. de matrimo-*
niis disp. 77. num. 27. Et latius rursus
5. moral. seu de voto c. 6. num. 14. Et con-
sequenter etiam violatio voti simplicis & solem-
nis utriusvis non differunt specie, imò nec nu-
mero in eodem actu, eidemque virtuti Religi-
onis adversantur: esto gravius extensive pec-
catum sit Religiosi ac Sacerdotis, quam
vel Religiosi tantum, vel Clerici tantum,
ideoque eo casu communi Doctorum con-
sensu sufficet confiteri unum tantum pec-
catum sacrilegij. Sed difficultas & hic est, quod
nam votum in eo sacrilegij peccato explican-
dum sit, si Religiosus simul & Sacerdos peccet.
Communis sanè sententia DD. est, debere ex-
plicari saltem votum solemne, dicendo v.g.

violavi votum solemne castitatis : quippe
cujus violatio tantum proprie constituit pecca-
tum sacrilegij, ut dictum N. I. aut saltem unum
in particulari ex istis. Layman *citat.* n. 4. cum
aliis contendit explicandum esse votum Religio-
nis, & non sufficere solum fateri sacrum Ordinem, eo quod longè gravior videatur violatio vo-
ti Religionis, quasi voluntarii & spiritualis ma-
trimonii cum Christo, quam voti sacro Ordini
solum ex præcepto Ecclesiæ annexi, & implici-
tè tantum emissi. Contra sufficere etiam pate-
facere sacrum Ordinem solum, cum aliis con-
tendit noster *Marchant*, omninò probabiliter,
& sine dubio in conscientia tuto. Attamen ad
tollendos scrupulos dico.

IV. Probabilissimum & tutum est, etsi con-
sultissimum, non tamen necessarium esse in con-
fessione explicare votum solemne, sed in quo-
vis casu sufficere fateri se peccasse contra votum
castitatis. Ita cum aliis Sanchez *lib. 7. De ma-
trim. disp. 27. n. 3.* Diana *part. 1. tract. 7. re-
solut. 4.* Bassæus *in floribus V. circumstant. §. 2.*
Tamburin. *lib. 7. Decalog. c. 2. §. 1. num. 4.*
alii apud ipsos. Ratio est : quia ex una parte jam
dictum est, votum solemne quodvis non differ-
re essentialiter & specie à voto simplici, quia
utrumque votum eandem virtutem Religionis
eodem modo æque respicit : & esto gravius pec-
catum sit violatio voti solemnitis, quàm simpli-
cis, & inter solemnities forte voti Professionis,
quàm sacri Ordinis tantum ; attamen ex alia
parte

parte probabilissimum est, circumstantias
gravantes tantum, nec multum augentes
tiam substantialem actus, non esse necessari-
ponendas in confessione: ergo si voto sim-
ci castitatis adstrictus sis, siue solempni, siue
ligiosus, siue Sacerdos; vel etiam inita-
tum, siue Religiosus & Sacerdos simul;
insuper, si etiam Episcopus, si Generalis
nis, ut habet Sanchez *cit. disp. 27. num. 1.*
(secluso tamen speciali scandali peccato)
césque contra castitatem, semper suffici-
fateri peccasse contra votum castitatis tali
do, nec teneberis manifestare, si forte non
scereris, te aut Religiosum esse, aut Sacer-
tem, aut Episcopum, aut omnia. Simili-
econtra si foemina v.g. peccet cum Religio-
Sacerdote, Diacono, satisfaciet dicendo,
peccasse cum aliquo voto Castitatis adstricto,
quam sententiam probabilissimam tunc in pra-
sequetur confessarius; nec in ejusmodi circum-
stantiis scrupulosè inquirat.

§. II.

*Sacrilegium carnale locale, seu quoad locum
remissivè.*

691 **H**oc sacrilegium solum fit per voluntariam
effusionem seminis in loco sacro (sive
publica auctoritate ad divinum cultum in-
stituito, & ab Episcopo consecrato, vel saltem be-
dicto, ut sunt tantum Ecclesiae cum suis Capellis,
lis, & Coemiteria) non tantum illicitam, et

etiam licitam conjugum extra casum urgentis necessitatis, nec tantum notoriam (quâ ipsa Ecclesia, vel locus sacer polluitur) secundum omnes; sed etiam occultam, secundum communem, & probabiliorem sententiam DD. *Ratio est*; quia ex ipsa institutione Ecclesiæ quàm maximè repugnat sanctitati loci ad divinum cultum consecrati foeda copula ac pollutio carnis; ideòque induit specialem malitiam sacrilegii confessione necessariò explicandam, prout latius dictum p. 2. *Decal. c. 10.* ad finem primi præcepti, ubi de sacrilegio universim. Hoc solum hic addo non esse improbabilem sententiam Vasq. & aliorum cum Basilio Pontio. *lib. 10. de matrim. c. 10. num. 15.* copulam vel pollutionem occultam factam in Ecclesia, vel loco sacro, non esse speciale peccatum sacrilegii, nec consequenter in confessione necessariò explicandam circumstantiam illam loci sacri. Ratio ipsorum est; quia in tantum est sacrilegium, in quantum polluitur Ecclesia: at non polluitur per occultam copulam, vel pollutionem, &c. Quòd si copula occultè facta in Ecclesia postea post aliquot dies fiat notoria, polluitur quidem in foro externo Ecclesia, & reconciliatione indiget: at copula præcedens tunc non fuit sacrilega, nec per illam tunc Ecclesia re ipsa fuit violata, ut notat Tambur. *lib. 7. c. 2. §. 1.* Sed ego censeo in praxi per se non esse à communi sententia recedendum. Cæterum per solos tactus impudicos, aliàsve impudicitias cordis, oris, aspectûs, amplexus,

plexus, tactus, &c. imò & per ipsum proprium, condictum, vel procuracionem peccatum carnaliter, saltem si non intendatur peccatum loco sacro patrandum, non committi speciatim peccatum sacrilegij, multis cit. docet communiter receptus Sanchez *lib. 9. de matrim. dist. 19. n. 15.* Ratio est; quia idè committitur sacrilegium locale, quia sit aliquid ita repugnans loco sacro, per quod violatur Ecclesia, si non tantum sit; illud autem est sola pollutio, seu seminis effusio, non item alia impudica. Excepit tamen meritò Lugo, & alii passim, nisi quis eodem modo impudica exerceat in loco sacro cum magna Ecclesiae irreverentia: ut si meretricem ante Altare publicè impudicè tangeret, si in sacro Templo lascivas comedias exhiberet, &c. tum enim non esset negandum propriè sacrilegium locale committi: fieret enim gravis irreverentia de viro cultui, ad quem locus sacer deputatus & consecratus est.

§. III.

Sacrilegium carnale reale quoad res sacras.

620 **H**Oc tunc solum committitur, quando res sacra adhibetur, vel usurpatur in ordine ad peccatum carnale perpetrandum, ut patet. I. Si res sacra quævis, & maxime Sacrificium Missæ promittatur, & detur in pretium ad carnalis; secus si postea liberaliter detur in testimonium benevolentiae. An etiam si per oblationem rei sacrae v. g. amoris DEI, B. Virginis, &c.

simile quid petatur? 1. Respondetur fore potius blasphemiam quam sacrilegium. 2. Horribilius, si res sacra, Sacrificium, Eucharistia, adhibeatur ad conciliandum amorem venereum, præsertim modo magico: leges horrenda apud *Martin. Delrio*. 3. Si Sacerdos gestans S. Eucharistiam carnaliter peccaret, & speciatim eo prætextu cum simulata infirma. Addit non improbabiler *roster Marchant*, si Sacerdos paramenti sacerdotalibus indutus rem fœdam ageret; quia illa paramenta sacra non minus, quam loca sacra divino cultui consecrata per illas fœditates contaminantur, adeoque illam circumstantiam veram sacrilegii malitiam inducentem esse exponendam in confessione. Et ita in similibus ad hæc facile reducendis. Cæterum si cum actu venereo gestentur è collo sacre Reliquiæ, Agni DEI, calculi, Indulgentiæ, & similes res sacre, non committi ex eo speciale peccatum sacrilegii meritò cum aliis docet *Filliuc. tract. 30. c. 7. n. 129.* quia illæ res sacre tunc planè per accidens se habent ad peccatum carnale; nec inde gravis apparet irreverentia; quin imò conjugatis id sæpe consultum est, & quandoque necessarium ob maleficia avertenda.

§. IV.

Sacrilegium sollicitationis in confessione

HUc tandem spectat gravissima, & damnatissima sacrilegii species. *Sollicitatio ad* 622
dur-

turpia in confessione, vel occasione confessionis; quando scilicet confessarius Sacramento poenitentiae abutitur ad peccatum carnale utpote in confessionali sub ipsa actione confessionis, aut occasione confessionis, ejusque prae-textu, g. apud simulatam infirmam, &c. poenitentem ad turpia sollicitando, inducendo, impudenter tangendo, &c. etiam solo animo, ut peccatum postea alibi perpetratur, gravissima enim deservit verentia insertur Sacramento, eo, ejusve occasione & prae-textu abutendo ad peccatum carnale, sive tunc, sive postea perpetrandum, adeoque verum sacrilegium in confessione aperiendum.

622 Contra hujusmodi sacrilegos sollicitatores tant gravissimae Bullae Pii IV. & Gregorii XIII. qui ita decernit: *Qui ad inhonestam sive in se, sive cum aliis, vel quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, sive antea, vel postea immediate, occasione vel prae-textu confessionis hujusmodi, etiam confessione non secuta; sive extra occasionem in confessionario, aut in loco quocunque, ubi confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad confessionem audiendam lecto, simulantes ibidem confessiones audire* *(Nota benè: Adeoque etiam in domo faciente apud simulatam infirmam, &c.) *sollicitare procurare tentaverit, aut cum eis illiusmodi aut inhonestos sermones, sive tactus habuerint, in officio ut infra, puniantur. Et, eorum rati gravissimis poenis à iudice infligendis ut*

degradationem, &c. etiam ad testimonium singulare unius personæ sollicitatæ cum aliquibus præsumptionibus, mandat Pontifex confessariis, ut moneant suas pœnitentes ita sollicitas obligationis suæ denuntiandi sollicitatores Ordinario, vel Visitatori, quæ quidem obligatio personarum sollicitatarum est sub pœna excommunicationis. Sed in nostris partibus in tanto rigore Bulla non est usu recepta, ut notant DD. Germani omnes. Certè difficile esset in Germania honestis matronis, vel puellis id onus imponere: prudentiæ ergò Confessarij relinquitur tam grande malum impedire.

Denique confessarius extra omnem ordinem, respectum, vel occasionem ad confessionem, vel confessionale, peccans carnaliter cum filia confessionis etiam ordinaria, & si ex parte sua, ut Sacerdos, sacrilegium personale committat, non tamen ex parte complicitis committit speciale sacrilegii peccatum, sed neque incestus alicujus, sed simplicem fornicationem: Quare ex hac parte satis erit confiteri, se fornicatum esse; ut ex communi Sanchez, Layman. aliis habet Filiuc. cit. tract. 30. cap. 5. num. 105. Ratio est; quia administratio Sacramenti Pœnitentiæ etiam ordinariè facta certæ personæ, nec personam illam sacram efficit, neque ullam cognitionem specialem ullo jure inducit: ergò non est, undè habeatur specialis malitia ex parte ipsius.